Bellman, Carl Michael / Duwall, J.D.

Fredmans epistlar dedicerade till J.D. Duwall Del 2 :

Handskrift // HS / Vf 25:2

Tillkomstår 1772

Digitaliserad år 2021

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Bellman, Carl Michael / Duwall, J.D.

Fredmans epistlar dedicerade till J.D. Duwall Del 2 :

Handskrift // HS / Vf 25:2

Tillkomstår 1772

Digitaliserad år 2021

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Riks-Bibliotheket.
STOCKHOLM.
Handskrifter.
Vitt. Sa
Saml.
№ 251

VA. 25:2.

Gåfva till Kongl. Bibliotheket den
20 april 1862 af Grosshandlaren E. L.
Schlegel i Upsala (gen. R. A. Bergström)

Ernst L Schlegel

Denna del är ~~samtidigt~~ skriften af Bellman själf

Nej! Stilen har väl en viss likhet i flera drag, men felen äro allt för grofva och många, att Bellman skulle ha kunnat begå dem. Det synes vara en helt rå afskrifvares verk. GR

?? Skriftet med Bellmans egen hand,
Jämför sårskildt den latinska stilen i "Ceremonielle
vid Parentationen i Riddr-Capitlet af de 5 tio för-
gyllta svinen," tillägnad Patric Alströmer Handsk i K. Bill.

den 8 januari 1908

R. Steffen

Ernst L. Schlegel.

FREDMANS
EPISTLAR
ANDRA DELEN

Dessiné de Carl Gustaf Roos a Stockh: d. 15 Febr. 1791.

Kongl. Majest.ts Fält-Marskalk och Öfverste

Samt

Riddare af Des Svärds-Orden

Högwälborne Herr Baron

Diedrich Duwall.

Högwälborne Herr Baron!

Nyss Sol begyns kring Lapphof ängar;
Man ser ibland en Ängla-Tropp,
Hur Bacci män wid krus och Strängar,
Och under trumslag bjudas opp.
Ren Nattens Facklor börja brinna;
Och Fredman raglar i sitt bo:
Op höj dinröst min Skalld-Gudinna,
Och sjung till Baron Dwalls ro.

C: M: B:r

Fredmans 26 Epistel. Till Kiera, Mor på Fyrkanten.

Till Kära Mor.

Slå nu hand på Kiolen,
Stör på Basvioln,
Dansa tiock och stor,
Baso till Kiära Far.

Fader Moritz klinga,
Lätt nu quinten Springa,
Friskt du Strängen tar.
Stryk och knäpp och Sjung och Dundra,
Lätt Hin håle Stå och undra.

Basso. I.I. Hwem som är hans kär.
I.I.I Mutter 2.w. Hör.
Skaffa Win och Flickor,
Bäd med Smäck och Bickor,
Alt mig lika gjör.

Stopet full,
Häll i Musiquanten,
Här uppå Fyrmanten,
Rättnu blir Tumult,
Hurra! Flickor och wioler,
Brutna ben och Caprioler;
Så hwar Fylle=bult.

Fredmans 27:de Epistell. Till Bränwins Advocaten, Fader Kulkus om något Som Passerat.

1. 2:w.

Sitter du ämna och ljuger,
Och ur Flaskan, Suger.
Wälfwer Stop, och är så Sluger,
Och på Spelman, Ser.
Kulkus inte åt du krusar,
Parten in. nu. Rusar;
Præses Sitter ren, och Snusar.

Rännar mynt och ler.
Sporteln, Delar.
Spelman, Spelar,
III. Klockan, är om, jag ej fehlar,
Elfwa, eller mer.
Bredströms 2. w. Kiärsta, illa låter,
Liger diupt och Gråter,
Gaisa Wingmarcken Skiäncte åder,
Präses ett stog Ägg.
Upron. Kulnus, tag din wärja.

Du ska in och swerja.
Kan du siälen inte bärja?
Hand på boken lägg.
Fan är listig;
Dag är Drisstig;
Lagen klar och rätten twisstig.
Stryk dig om ditt Skiägg.
Caisa si med 3. w: Stora boken,
Hwit och ren och Struken.
Präses ruskar på Perucquen,
Och blir jäfwig Sielf.
Hur han bläddrar uti Lagen,
Präses denna dagen.

Sÿnes sielf med Themis twagen,
Uti Frö"jas Elf.
Caisa -niger.
Fram hon Stiger. ./.
Präces och Notarien. tiger.
Twälf om Stored twälf.

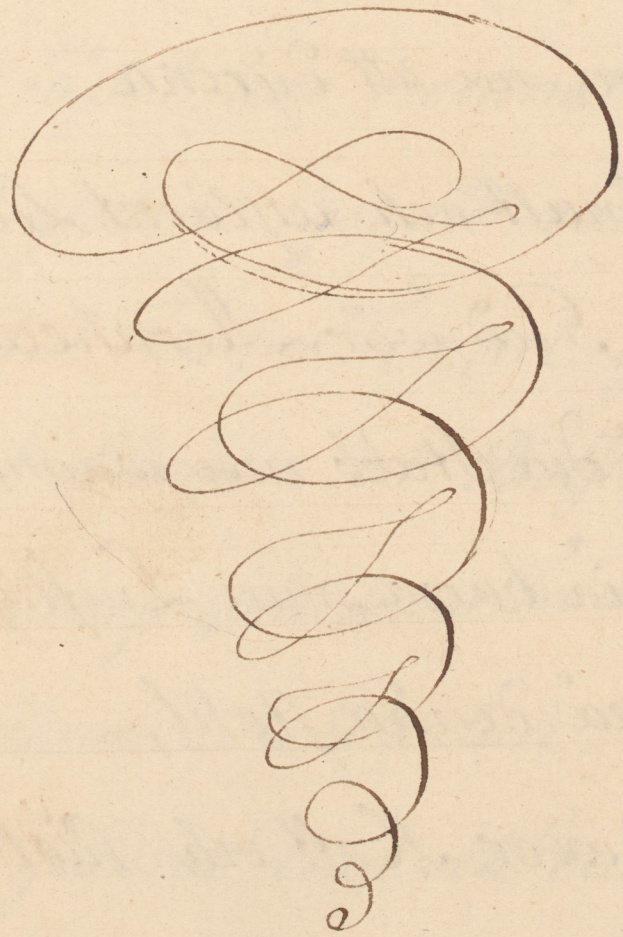

Fredmans 26 Epistell, Lämnad wid Caisa Lisas Säng om Aftonen d: 30 Julii 1771.

I. W.

Glimmande Nymph.! Blixtrande öga.
Swäfwande hamn, på bolsterna höga./. biss
Menlösa, styrcka,
Kom kom nu att dyrcka.
Wid et Smalt och utsläckt Lius;
Sömnens Gud wår Morpheus ♪ Fin.
Knäpp af din Stubb, med wammagt och längtan,
Öppna din barm, min Lufliga trängtan,
Och lägg på denna stohl,
Särck, Böxor, Kofft och Riol.

Lägg dig och sömna wid min Viol,
Basso — — ——— ——— Da Capo.

2. w.

Lustan begyns, hör Caisa Lisa!
Foglarna flyg och sluta sin wisa./.
Solen nu slocknat,
Och fästet har tiocknat.
Engslighetens tystnad rår;
Jag till Fröjas Tempel går. Fin.
Skiut Sängen ut! Bolsterna skaka,
Blif hwarje quäll, hwar Främling en maka,
Och öpna din Paulun.
Med fiädrar dam och dun.

Hör min Viol, starck som en Basun
Basso — — — — — — Da Capo.

3. w.

Fröja ditt Hwalf och dina Stöder,
Willar min Syn bland Blomster och Floder!
Känslan du drager,
Dag leker och tager,
Swimmar, Sömnar, Suckar, Dör.
Caisa Lisa mig tillhör. Fin.
Caisa du dör, Himmel! hon andas,
Döden, ger lif och kiärlek bortblandas,
Men ack Sängbotten Sprack,
Mitt Lårben Himmel ack!

Håll med violen, Moritz stor tack.

Basso — — — — — — Da Capo.

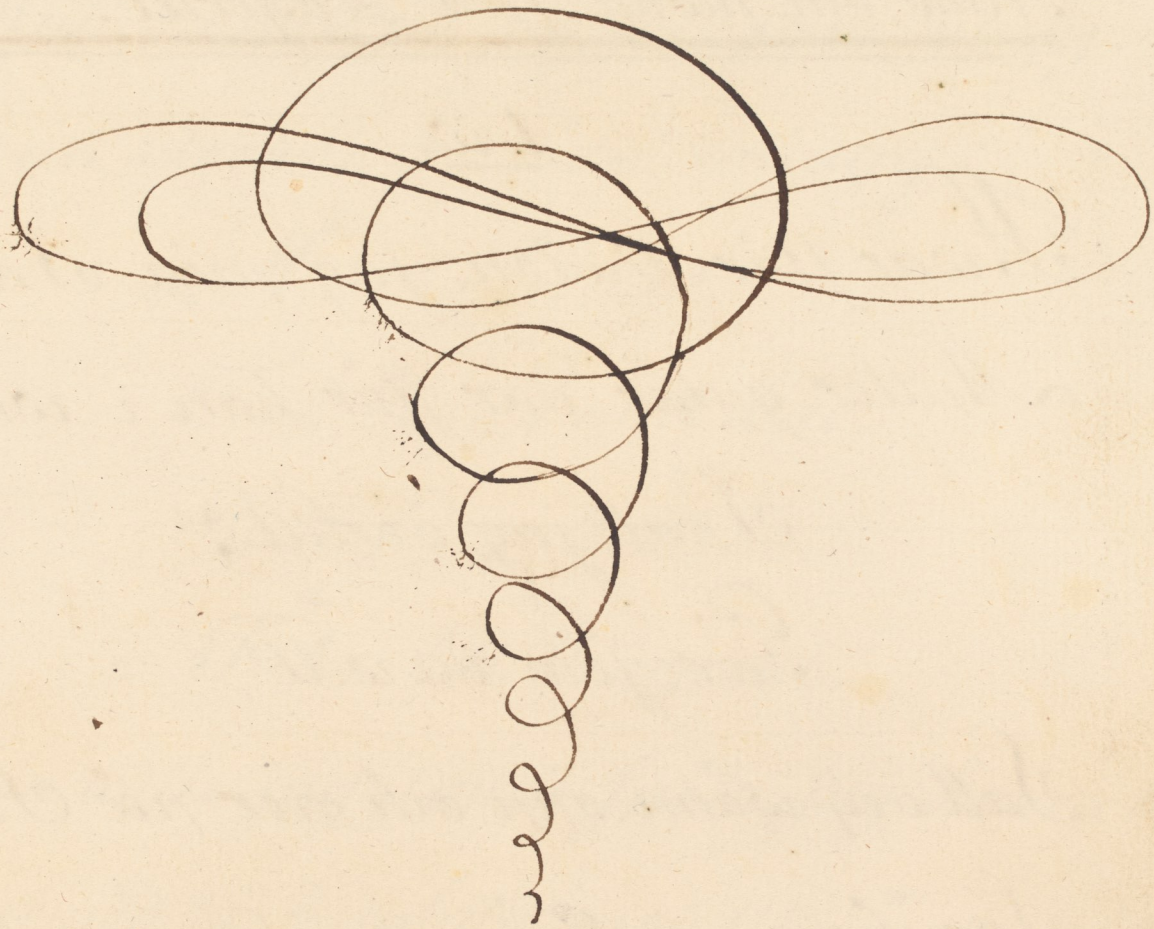

12.

Fredmans 29 Epistell, Rörande Mutter Berg och angående Lotta i Kohtmätar Gränd, om hwad, som Passerat.

1. w.

Hwar står Violen säg min Sähn.
Mutter gutår där står han i wrån.
Skall jag dertill?
Ior, som du will,
Sätt dej wänn opp och ner nå Sään. ///
Skrufwa nu Strängen klang oik dän. ///
Mowitz nå kära börja.
Gråt ejhwi skall du förja!

Kar är Kar, Skall du wara så rädd om dit Skinn,
Lätt mig få hure diupt Hirsch Swängarn tog in!
Mutter, i hufwud, jag fått fjra hugg.
Ett uti Armen, Putår uti rniugg.
Mutter Putår,
Twå hugg i mitt Lår.
Blott för mitt Tahl.
Tahn till Corpral.
Han wille jag skulle spela, jag swara hut.
Dermed så högghan mej ihl på min trut.

2.w.

När skiedde det, war Karn Besatt.

Mutter Gutår, det skiedde i natt.
Jag grep en drill.
Wips slog han då till,
Slog af Perucquen och min hatt.!!!!
Och dansa gålsjuet Kring med skratt.!!!
Derpå så i Minuten,
Feck jag ett slag på truten.
Och den Besten war kiär uti Dottren, som jag,
Och jag ropte på Lotta, Hirsch-fängaren tag.
Krögarn i skiortan han kom och så ut,
Wips gaf han krögarn, ett slag på sin trut.
Krögarn han Swor,
Och ropte på Mor.

Mor är Bastant
Hon gaf Galant.
Krögarn en örfill, och Corpralen han log,
Och Man och Hustru .I.I.I jag bedrog.

3. W.

Tyst Mutter, Tyst, jag wer ej Känd,
Aldrig jag spelt i Kohlmätar Gränd,
Satans Allarm,
Mitt Lår och min Arm.
Lårbenet brast och höft och Länd .I.I.I.
Nu har jag Skrufwat, Strängen Spänd .I.I.I.
Si nu hur knogen springer.
Mutter mitt Sinka finger.

Aj skin-tutan föll in i Bas-viol'n.
Aj si plästret där ligger det under Stohl'n.
Stråken afbruten och taglet är alt,
Lotta är borta och Bränwinet kalt,
Mutter Gutår,
Mitt Bröst har ett Sår;
Den mig det gaf.
Öppnar min Graf.
Kohlmätars-Lotta är en ordsak till alt,
Mutter, i Går geck hon illa med en Palt.

Fredmans 30 Epistell, Som är

Des Sista tanxar. Elegie.

1. w.

Gubben är Gammal, Urwärket dras,
Wisaren wisar, Timman Ihlar.
Döden sitt timglas har stält wid mitt Glas,
Kring Boutellien strödt sina Pihlar.
Förstig jag skådar min Stierna och Sohl,
Hör Wandringsman, hör min Bas=viol.

Basso — — — — — — — — — — — — — —

Movitz din Tiänare hwilar

# # #

2. w.

Klaraste Skiöte. Liufliga Barm.
Sorgligt de Blommors lif förödes,
Som gaf min Far till min Sweda och harm,
Wällust i den Säng där jag föddes.
Men båda säfwa, Putär i Förtret,
Siung Movitz, siung om hur Ögat gret.

Basso ---- — — — ———.

Wid de Cypresser, som Ströddes.

3. w.

Raglande Snugga, brusiga Mine,
Snapad att Baccus gå till=handa,
Bläddruga Tunga af Brenwin och Win,

Kiänner du nu Far min hans Anda?

Fröja och Baccus gaf kring dem ett Sken,

Mowik, giör nu att bland Deras Ben,

Basso — — — — — — — — — — — — — — —

Detta mitt Stoft må sig blanda.

Fredmans 31 Epistell Om ett anstält Försåt emot Ulla Winblad.

1. w.

I dag jag såg ditt Barn min Troija,
I Hyssmens-Gränd.
Uti en Swart Garnerad Troija.
Så Snörd och Spänd
En kullrig widd af många Stubbar.
Bläfs och Granlåt och Flärd;
Men i des fiät såg jag twå Gubbar,
Med långa Swärd.

# # #

2. W.

Hon wände sig och Hovet flácka

Tättaf och an,

Des ögna-Glants så djur och ägta,

Bland Tårar Bran.

Ett Quinligt Öga fult med Tårar.

Och en Håsande Röst.

Säg mig hwad mer wår Ömhet Sårar

I Mannligt Bröst.

3. W.

Från Tåpp till tå min Nymph jag Granskar.

Bedröflig Syn.

Honknäpta Stråcks twå Klippings Hanskar.

Med Bön till Skyn,

Des kiortlar ryckas, uret Stannar,

Pendickeln Sprang af;

Sist Nymphen sielf den krants förbannar.

Som Fröja Gaf.

4. W.

Du stränga hand, som kiärlek dödar,

Med Raseri,

Märck Ullas lilla fot sig mödar,

Och hon blir fri.

Kring Tämplet Hennes ögon hwälfwa,

Där hon Themis nyss rönt;

Fast Politiens Drottar Sielfwa

Des Kiäsa Krön.

5. W.

Så Skÿnda dig, att Fröja Ljÿda.
Glöm Afwunds band.
Lätt Aettens blåsa din Himmel prÿda.
I Paphos Land,
Kom teckna med din Bild en Lusta,
Som Naturen ger Lif;
Gråt inte mer: Håll op att Pusta.
Stärck Afwunds kif.

Fredmans 32. Epistell Till Bäck=

„manskan om en winter afton.

1. W.

Mutter Lorten är stängder,
Lucran Skrufwad, hör min Violin!
/:/ Lustig god morron, och win. Fin.
Lotta, är du Befängder,
Sömnig, rödhärig och dum, som et Swin,
/:/ Surögd, käppärrig och Stinn.
Ulla med lurfwiga håret,
Hon med ofärdiga Låret,
Lätt Henne komma in,
/:/ Cousin!
/:/ Fäll-Gardin, --- Da Capo.

# #

2. V.

Inga Böxor din Satan,
Kappråcken slarfsig; Du fryser jag tror;
III Varmare i mitt Contoir. Fin.
Mån förfilfrar nu Satan,
Biällrorna klinga, Slädtrafwaren stor.
III Blixtrar med glimmande Skor.
Duns uppå Duns uti Gropar,
Hör du hur Brandwackten Ropar;
Nu Tyska Posten för.
I Tenor.
III Hur ja Mor — Da Capo.

3. V.

Här är dörrn till Contoiret,
Eld på Spisen, Uppassning, Respect.

.l.l. Flickor och Kärlers Confect. Fin.

Hwem är Nymphen med floret,?

Med klippings=handskar, och armen utsträckt?

.l.l Si hur hon Gäspar så täckt.

Lätt mej din Blomma få plåcka.

Hwarifrån är hon min Dåcka?

För Ku af Finsker Släckt.

.l.l.l Perfect

.l.l.l Blef Hon wäckt. — Da Capo.

4.W.

Mutter, än några Slantar.

Än en Styfwer i Bös=Säcken si,

.ll Movitz giör en Symphonie. — Fin.

Spela Satan med wantar,

Kyler du fingren, ta friskt då uti,

III Rättnu en Polska få wi,

Tornwäktaren snarkar i Tornet,

Post=poiken blåser i hornet,

Wärda? Patroulle förbi.

III -- Lätt bli.

III - Raillerie. Da Capo.

5. w.

Dra opp Klinkan på Bandet,

Dörren på Gafwell, här trifwes jag här,

III Hwem är den Flickan den där?

En Mamsell ifrån landet.

Sjöstren ligger wid wäggen och swär,
.I.I.I Bler, som ett lik och så kär.
Unnan ur dörren Edra Satar;
Mutter hwad står du och Pratar?
Hit Bränwin till oss bär.
.I.I.I Begär.
.I.I.I Och Förtär. ___ Da Capo.

6. W.

Movitz kiänner, hwar Flicka.
Samma Sjöstrar i fiohl, som i år,
.I.I.I Mutter adiö och Putår, ___ Fin.
Hurra lustigt wi Dricka,
Kårfwen på Trumman han ramlar och slår,

Kårs sådan Winter så Swår,
Mutter adiö, hör Patroullen,
Strupen är Stelnad och Swullen.
Nu wärcker Arm och Lår.
.I.I Dag Går.
.I.I Dlla mår ----- Da Capo.

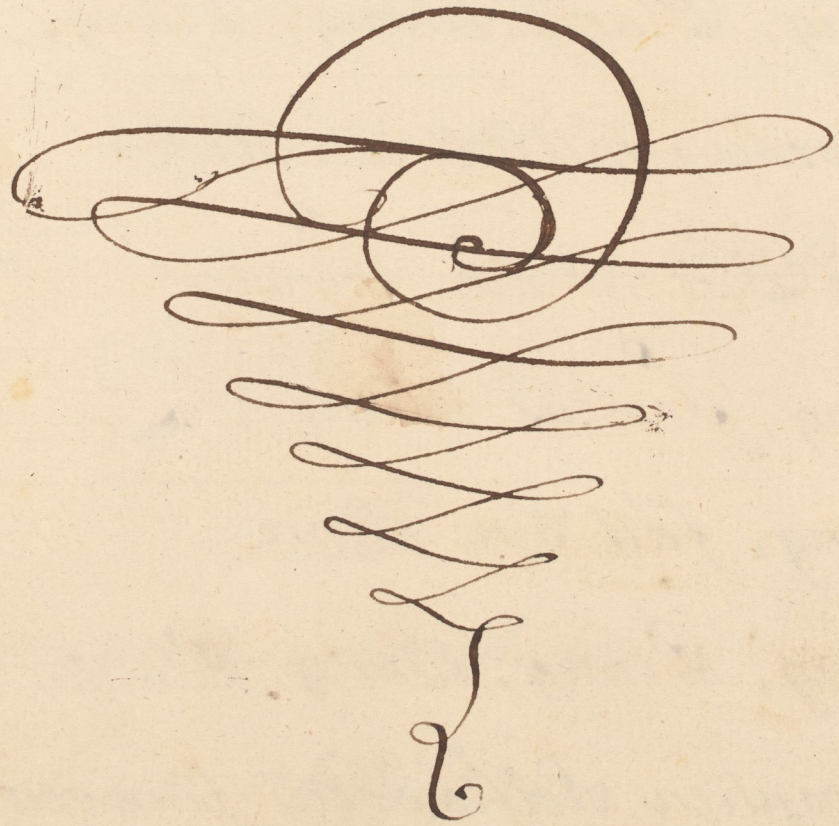

Fredmans 33 Epistell, Till De Förnäma.

Movitz tag dina Pinnar,
På Templets höga tinnar,
Klang, pinn i Wädret,
Plang, pinn på Lädret.
Klang, Plang, Klang, Plang.
Pukorna Ställ till wenster.
Opp Dörrar och Fenster,
Klang, Froijas minne,
Plang, fäll din pinne,
Klang, Plang, Klang, Plang.
Nymphen Selfiädren fingrar,

Och flägtar sin barm.

Pur: fff Trumla stålt allarm,

Pur: III. Lyfta op din Arm,

Och Skåda de Skiöna i silke och flor.

Stolt Herrarna spatsera i Sahlen, min Bror,

Stolta med hwita strumpor och swarfwande skor,

Snusa, Le, fff.

Pudrade, III.

Handen uti barmen, hatten under Armen,

Af fin Castor.

L. W.

Fröknarna le och läspa

Och frysa och gäspa,

Klang, Stäm och ramla,
Klang, Slå och Slamra,
Klang, Klang, Klang, Klang.
Ers nåd på alla Säten,
Och främmande Läten,
Klang, Swäng med pinnan
Klang, på Pukskinnen,
Klang, Klang, Klang, Klang,
Comment se trouve ma Belle?

Oui, fort bien ma Soeur,
Puk: III. Puraren hwirflweln gier,
III Movitz har ~~gått~~ gehör,
Sit Mandel massa, Klänätten och Smör,

Grefwen med guld på räcken och blixtrande hatt,
Hoppar nu främst i Polskan och Nymphen gör Spratt,
Så charmant. l. l. l
Och Galant. l. l. l
Gör han en Herdinna
Till en stunds Grefwinna
På en Natt. l. l. l

3. W.

Kors tråd för Capricier,
Och gnäll af Violer.
Klang af Batister,
Plang Capellister,
Klang, Plang, Klang, Plang.

Fleuterna liufligt susa,
Och Nymphern förkiusa,
Klang, Puxan låter,
Klang, Nymphen gråter,
Klang, Klang, Klang, Klang,
Hwarföre gråter Nymphen?
Jo, ängsligt hon ser,
Nu sin Cavailler;
Hur han fäller ner;
En Fröken mot wäggen i farstun tilber;
Smäcken fäll ner i trappan,
Bouquetten förswan,

Kjorteln blef Sönderrifwen,
Halsbandet tog han,
Fröken Skrek, ! ! !
Ack hwad Swek ! ! !
Ingen tro och Heder,
Bäst man en tilbeder,
Kräänkes en an[illegible]

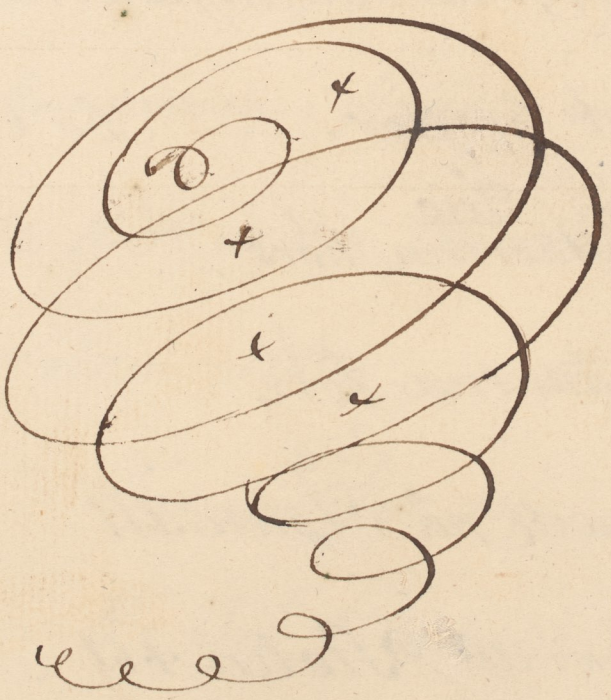

Fredmans 34 Epistell rörande den Sista Balen hos Fröman i Hornskroken.

1. W.

Fäll dina Ögon och Skiäms nu din Tåssa,
Swinga på Baler och inte ha Skor. Fin,
Dansa wid Walthorn, som tungfotad Klåssa,
Kalla Baroner och Grefwar för Bror,
Mowitz knäpp nu din liusfwa tenor.

Basso. Din Konst är stor. —— Da Capo.

Trio.

Walthorn. —— Walthornen hörs
—— —— Stråkarna förs,
Mowitz på Stolen. I. I. I
Stämmer Violen. I. I. I

Slår eld på ninan gjömmer Lung och Stähl.

Röker och püstar. I. I. I Basso

Dundrar och rustar. I. I. I

Hwälfwer Öhlkannan, dricker lagets Skåhl.

L. W.

Lotta, jag tillstår med guld-uhr din Satan,

Roben en stöld, från en Sparlakans Säng, — Fin

Brudar från Skåttgränd, Brudgummar från gatan

Tagom hwarandra i Handen och Swäng.

basso. Mowitz stäm opp din skårrande sträng,

basso. Och Nacken Sträng. Da Capo.

Trio.

Walthorn, — — Där Dansar en,

Walth. — — En Sjö Captaine.

Talar han Swenska ? . . .

Neij blott Hålländska . . .

Si på hans ister-hara och Perruque .

Märck på hans miner . . .

Si hur' han skiner, . . .

Rödbrun i synen, med en Kullvig Buk.

3. W.

Hwem är den flickan, med Styrman där ligger.

Hon, som nu fläsar och bröt sin Corsette. Fin

Lördan hon dansar, om Söndan hon tigger,

Hwirflar om måndan sin Spännräck så lätt,

basso. Tisdagen står hon för Kämmens-Rätt.

basso Så Snörd och nätt. — Da Capo

Fredmans 35 Epistell. Elegie öfwer Dottrens Greliens, Styrmans Död på Fabriquen.

Mowitz med flor om armen hålt,
Då en mörkblå Kålt
Kommer han så stält. Fin
Swart wäst, gröna Boxor nå.
Guld gehäng hå, hå!
Och stöflätter på.

Hwarifrån, kommer du nu a Mowitz ditt öga det bleder?
Gefwähr, ifrån Greföhls gåln på Söder. — da Capo

L. W.

Dag stått fyra timmar jämt.
Skuffat mot och klämt,

Basso. I. I. Mowitz i fenstret skrädar på ny,"

Basso — Med hufwud bröj". — Da Capo.

Trio

Walth: — — Hornen ge Liud,

Walth: — — För winets Gud,

I Fröjas Tempell. I. I. I

Ger han Exempel. I. I. I

Att han är Rusig, Tapper, Kiär och quick.

Kärleken brinner. I. I. I — Basso.

Winet det rinner. I. I. I — Basso

Paltarna Skyldra, Baccus ropar Drick.

Gu tår, är en Engell nu min Frände. Da Capo.

4. W.

Grêtien kon sin Swepning haer;
Fin af Bolster wahr,
Täck sin Slöija draer. Fin
Dess hand för en frisk Tulpan,
Skada att des blan, lucxta litett tran.
Nattyg, Klippings hanskar, frantsar des wälnad skû Ziver,
Kärlek bröster wid des ben sin spira, Da Capo.

5. W.

Min Nymph skall förlofwad bli
Fästman står lätt si.
Wid artillerie. Fin
Captain heter, wänta hör,

Det oss lika gjör,
Gretien ändå dör.

Min Nymph, wacker hår jag henne för ögat nu wänder;
Högt Bröst, kullrig länd och hwitaste händer. Da Capo.

6. W.

Den Eld, som af himmelens Hand,
Gjör Naturens Band.
I bäd wäg och Land. Fin
Bran här, se i wår Glenöd,
Se i detta Blod,
Frojas Åhre-stod,
Hon kall, lätt oss alla warma i hiertat då wara,
Och Glas i wår Sorge-Sång förklara. Da Capo.

Fredmans 36, Epistell, Till Fader Mowitz under dess Suurdom i Lungsoten.

Elegie

Dricker ut dit Glas, se döden nä dig wäntar,
Slipar sitt Swärd, och wid din Tröskell stär,
Blif ej bestört, Han blott nä Gräsdoftn gläntar,
Slår dörrn igen nanske än på ett år,
Mowitz din lungsot den drar dig i Grafwen,
Basso —— ——— —Knäpp nu Octawen,
Stäm dina strängar, siung om lifwets Wähe.

2. W.

Gull-guler hy, matt Blomstrande små Kinder.
Ädermarmorerat bröst och platta Skulder blad;

Lätt si din hand, hwar ädra blå och trinder,
Ligger opswäld, så fucntig, som i Bad,
Handen är swettig och ädrorna stela,
Basso ——— Knäpp du och Spela.
Töm du Din Flaska, sjung och dricK, war glad. /.

3. Vd.

Himmell du Dör, din hasta mig förskräcker,
Tomhet och klang, Inelfworna ge liud,
Tungan är hwit, det wädda Hiertatt Kläcker,
Mun, som en Swamp är Senor, märg, och hud,
Andas — fy tusan, hwad Dunst ur din aska
Basso ——— Lån mig din Flaska,

Mowitz Gutaw, skål! sjung om Winets Gud. /.

4. w.

Utur hans widerl din död i Droppar flutit,
Helt oförmärckt, med löije, Sömn och Ro,
Då detta Glas, bedröfligt inneslutit.
Glödande Masnar, will du Mowitz tro;
Allt är förtärt, dina Ögon de rinna,
Bessa ——— ——— Tårnarna Brinna,
Orkar du ropa än Gutaw? jo, jo. /.

5. w.

Nu då ja° Gutaw, dig Baccus åfsked bieder.
Från Frejas Tron, du sista winken får,

Omt till dess Låg, det lilla blodet sjuder.
Som nu med wåld ur dina Ådror går,
Sjung, läs och glöm, tänck, begrunda och blunda,
Bessa, ——— Skull du åstunda,
Annu en fahl-sup, will du dö, Nej, Gutår. /.

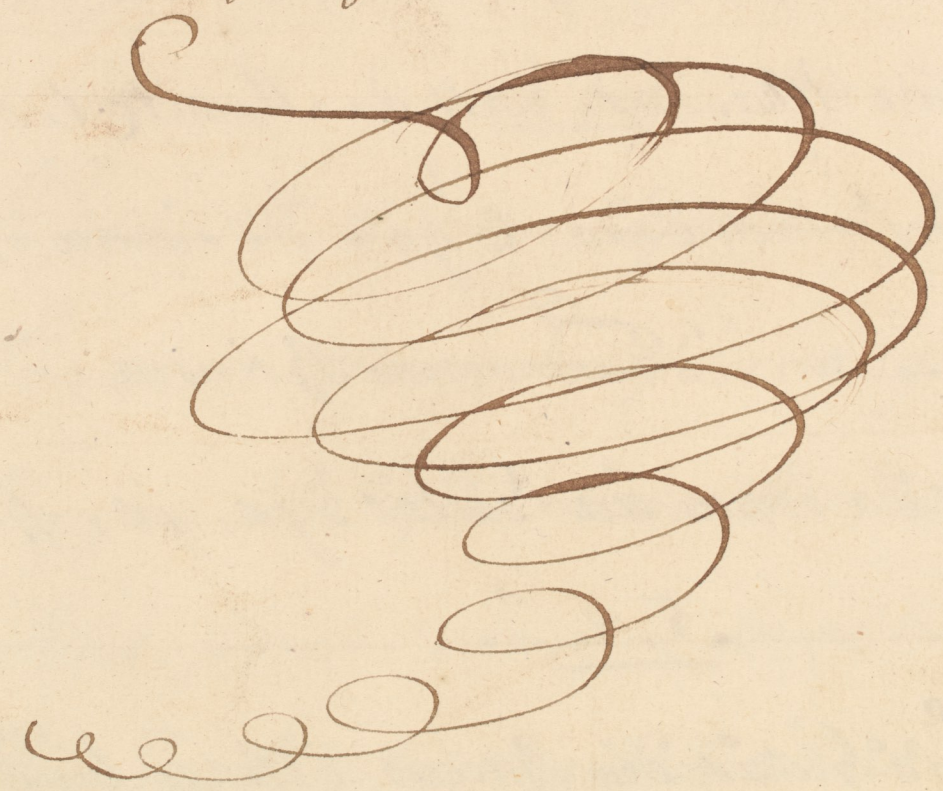

Fredmans 37 Epistell till Bröderna.

På dess Födelse Dag d: 9. November,

I. W.

Är det Confexio. — Bis.

Är det Confexio, allchermis: Dej Gubbar.?

Nej blott Perfico. — Bis.

Skaka dess glittrande Skumm.

Bröder, Gubben är gammal och Stumm,

Raglande, Darrande, Surögd och Dumm,

Ändå han dricker,

Blir rusig och quicker,

Och älskar sitt Födelse — Rumm.

# # #

J. W.

Hwad är för Datum? — Bis.

Vinnå min Födelse dag, jag mig Skubbar.

Hurra Trefatum, bis.

Skåhl för min Ungdom och Wåhr,

Aldrig Öhl, Win och Brenwin förslår,

Se mig en Sup för hwart Födelse åhr,

Skåhl Pack och Slödder,

Hej Fredman är födder,

Just åhr Siutton hundra, Sutår.

J. W.

Kjärlenen gråter. — Bis.

Kysnhetens Tempell helt mentöft jag Rubbar.

Omt jag upplåter. — bis.

Dess Förlåt och hängande Duk,
Skrinande Näsvel och glittrande Buk,
Fostret du kastar giör Bygden helt Siuk,
Stor saur i Bygden,
Dag fivar i Bygden,
Min Födelse dag, det är bruk.

4. W.

Kårs, långt för Påsten. Bis.
Kunde jag sitta och jörla på klubbar,
Brenwins Altesten, bis.
Utan Winruta och lörk.
Bävt Esculapius, bävt med ditt kiörk,
Alla små krämpor förswann, som en rörk,

Jag tog min Flaska.

Och döden min Aska.

Ej myllar mot ~~mot~~ tusend försök.

5. W.

Hej hûile de Venus! bis.

Hej på min Namnsdag all werlden jag tubbar.

Baccus Gallenus. bis,

Döden blef upptäckt och Rögd.

Sjung mina Bröder med Hälsa och Frögd,

Sjung blott om Winet och Kärlekens Högd,

Jag i Calaset,

Nu Sjunger wid Glaset

Att jag är Blixt-full och förnögd.

Fredmans 38, Epistell till Mutter På Wismar rörande Hans Jergen när Han blef utpiskad från Balen.

1. W.

Si Hans Jergen hur' han sig bäcknar,
Klädе kring hufwud och Plåster på Mund,
Swarta håret i hängande Låckar,
Fladdrar kring Öronen, som på en hund,
Öhlstonet, i näfwän; Han på krögarn sir,
Niemahls swach piev, pringt mir tobbelt pör,
Naa, angetze hier,
Sein sie nun so gütich,
Schtet på tin Kramme, gesundheit, Plaisir.

# # #

2. W.

Mäſſings kammen, blanck bak i nacken,
Glimmar bland liuſen, ſå blekgul och matt,
Hwar gång Jergen han knarrar med Klacken,
Blixtrar Stråpärlorna uppå hans hatt,
Men Nymphen tar ſtonet, och hon ropar drick.
Och mein Schatz, Engels:kindlein, wer ich?
Excuſiren mich.
Sein ſie nun ſo gÿtich,
Warten ſie nur, gleik in augenblich.

3. W.

Lustigt Jergen klunkar ſig mätter,
Fläſar och ſkrattar, ſen biuder han opp,
Händren hwirfla med långa Manchetter,

Satan och kiärleken pläga hans kropp.

Nu halka du Bergen, stötte du ditt Lår,
Pake-telle, hekre schlimm den Tenår,

Minuette encore,

Sein sie nun so gütick,

Mein kants piano, nun forte Kutår.

A. W.

Bergen tyst, ej musiquen förwilla,

Nympherna sjunga, nå tig nu din hund,

Mitt i dantsen, står han helt stilla,

Rätt, som han står, dansar han än en stund,

Med handen på Ryggen, twinnar han så tätt,

Meiner sehle, hwar är min Bouquette?

Encor Minuette,

Sein sie nun so glücklich,

Nåå mitt erlaubnits der Klein flagolette,

5. W.

Mutter si nå Tÿsken den döhren,

Gull guler Röck och med Wäst af Cattun;

Kiortan hänger nu ut mellan Låhren,

Borrorna sönder med fläckar och Dahr,

Kiör uten på Dören, marche nu, ett, tu, trj.

Herts ein mahl, tête=bleu, Sacristi,

Wass befählen sie,

Helle mich der Teufell.

Hundsch'ott, Canaille, hej Racker pautie.

Fredmans 39 Epistell öfwer Mowits då han blef uppisnåd på gatan. För det att Quinten, Sprang på Basviolen. En Sommar afton. 1769. Ob Solum, punctum.

Caruit Robertus Asello.

Elegie

Si Movists han står der och gråter.
Så blödig så Swullen, och Stinn.
Dörr'n opp, nå wälkommen nu åter.
Kom in, nu ur farstun stig in.
Än lefwa dina Patroner,
Ty glöm den förtret du har röndt.
Basso ---- --- ---- ---- Skiönt
Du Skiär dina toner.

Gutår på en half 2.W. part min Broder,
Si här tag en Sup, räck ut hand;
Wårt bränvin, med guld och Cenoder.
Förgyller båd tunga och tand.
Men du har feber än mera,
Då är en Sup finkell eij Sundt,
Basso ---- ____ ____ ____Strunt.

Er lagom Marquera.
Är ögat utslagit? 3.W. å inte.
Lätt plåstret då sitta din hund.
Mins du hur du sidst mig påminte
Om Slags=målet uppå grön lund?
Förstör den warma Cristallen.

Se Supen, åt mej; will du slåss?

Basso ---- ---- ---- träss.'

Jag slår dig i skallen.

4. w.

Tyst plär det wår oro ej lätta,

Att öpna sitt hierta en wänn?

Sätt på dej Peruquen, berätta,

Hwarför du blef Spartkad i änn?

Och hwi du dig ej förswara,

Men slumra och såf, som en so?

Basso --- --- --- --- --- Jo.

Det skall jag förklara.

5. w.

Den tiugonde åttonde Julii.

Jår om jag mins eller hur?

Den dagen, war klart, stundom muli,
Ett rägn i en Blixtrande Skur;
Det war, jag drar mig till sinnes,
Den tjugonde femte; nå! Sej?
Basso. ——— ——— ——— ——— Sej!
Sej; we den, som minnes!
6.w.
Ljngott, jag om afton då råka,
En nymph med ett hängande Flor.
Jag börja med henne att Spreka,
Feck weta præcist hwar hon bor;
Gränd heter, lätt mig fundera,
Præcist Öfran Helsing hans Gränd;
Basso. ——— ——— ——— ——— Kiänd;

Jag säger ej mera.

T.W.

Jag bar just wioten på ryggen,
Gick bredwid och halta och skalf,
Med floret i öga för myggen,
Min skönhet, sprang in i ett hwalf.
Men i det samma kon stanna.
Wips vom der en långbent Drabant,
Basso — — — — — — Sant;
Han swor och förbanna.

U.W.

Släpp Nymphen, han vona, jag släpte.
Och lustigt en örfill, fick jag.
Din hund knäpp på stången, jag knäppte
Da Capo på truten et slag,

Emädlertid han då Spierna,
Med handen i Kiortell och barm,
Basso ——— ——— ——— ——— Harm,
I hufwud och hierna.
Alt 9. w. måste jag spela och brumma,
Och gå med Violen Patrouille.
Men hurujag xxxx strängarna tumma,
Sprang quinten och jag föll omkull,
Fan i den blågula Draken,
Ge mig nu i en Sup eller twå,
Basso ——— ——— ——— Nå.
Nu kiänner ni saken.
Min Skiönhet 10. w. han straxt sig tillägna,

Bierfilare kalla han mig
Men örfillar hagla och rägna,
De smattra, som kulor i krig,
Rewange.! Han ropa Canaille,
Där har du för quinten, som sprang.
Basso —— —— —— —— klang,
Twÿ sådan Battaillje.

64.

Fredmans 40 Epistell angående,

Bröllopet hos Benswarfwars för tre Weckor Sedan.

1. W.

Se rum i Bröllops Gåln din hund,
Dag slår dig med Gewähret,
Kors hwad trängsell,
Ringen stångsell
Släpp in en Rund,
Stig in tack för beswäret,
Kors-gewähret,
Sätt för Porten,
Slån i Lorten,
Om han wäfftar mot.

Wagta, Porter, Fenster,
Ögonen till Wänster.
Mousquet för fötk,!
Aj i Skorsten brinner Sötk,

2. W.

Aj Skorsten kastar eld och mull.
Hwart gick nu Mowitz Gubbar?

Wid Stacquetet.

På Prewetet,
Sitter han full:
Hwad står du dej och skubbar?

Hurtigt Gubbar.

Tan i Kroegen,
Slån för magen,

Så det sejer sqvatt,
Håll din dufna Satan,
Ordning håll på Gatan,
Fäll Baijonette!
Stå din hund i ledet vätt,

3. W.

Allarm! är stora Tunnsåån fyld,
Så sprutar friskt på planken,
Phoenix-setter,
Full med glitter
Ståtligt förgyld.
Mer watten hit på skranken.
Hugg ner Planken.
Klang i tornen,

Stöt i Hornen,

Spelman war på Wacht.

Si nu kommer Bruden,

Som hon wore buden,

Skyldra, gif acht!

Wenus lik i dygder och Prackt.

4. W.

Jewäkr, och Släpp Maskaleyen fram,

Han trippar så beskäftig:

Discurerar,

Och raillerar,

Wingmarks madame,

Så Chapeau-bas, så häftig:,

Och beskäftig:,

Tramm och Buden,

För han Bruden,

In i Bröllops Sahln,,

Bläsen Musicanter

Pälsker och Andanter.

Hwar är Corpsvaln,?

Skylldra och tom ut Porcaln.

5. W.

Hwem är, som intet slipper in?

Å det är Brudens Moder

Skyldra Gässar,

Gumman träsar.

Stolt med sin Mine,

Mer watten hit Marodör,

Brudens Moder.

Står wid Trumman,
Släpp in Gumman.
Stilla Menskap! haw!
Christian Wingmark, wänta,
Ej på Dörren gläntа
Hej, Gefwähr aú!
Si Hans Casper mitt Sein Frau.

6. W.

Släpp Swarfwarn in; hwad stoij och Spring!
Hwad skrål af barn och Pigor;
Gat=Mamseller;
Och Gesäller,
Ströfwa i Kring.
Hör, Lyran, Horn och Pigor,

Barn och Pigor
Ja bort Ordet;
Si wid Bordet,
Står Brudgummen där.

Si opp,! Står du och trampar,
Tyst Magistern stampar
Lägg ner Gewähr;
Psalmen nu begynnas tär.

7. W.

Violen stäms Magisterns röst,
Mot Bas=violen dundrar,
Bäst han gapar,
Stolt han rapar,
Och slår sitt bröst
Med Ögonen bäundrar.

Skriker Sundrar,

Så Sanct Paulus,

Dawid Saulus,

Och wårt Sjunde Klot.

March! Waldhornet klingar,

Här nu wäxelas vingar.

Mousquet för fot.

Ringen tog Magistern emot.

S. W.

Kors, Brudens hwita handske Sprack,

Brudgummen Swär och Dråtar,

Stolt Marskalcken,

Bär fram Valken,

Med frontiniack.

Skänk=skåpet han öpnlåter,
Bruden Gråter,
Först drack Gästen,
Bruden, Gästen,
Och Brud=fämman, neg,
Gewäkor! håll jämna leder
Herr Magistern, wreder,
Skull ta ett steg,
Wips damp, han i wrån, och teg,

9. W.

Sist wankas Slängar hwarom an,
Nu träter Bröllops Wackten,
Men Corporalen,
Går i Salen,

Slår alt han, kan,
Med Fleset stampar tackten,
Bröllops Wackten,
Skrålar säten,
Och den Satan,
Brudgummen war Rät,
Slutligt Lä det sättet,
Röfwas Latzarettet
En dog en, Plåt
Prästen twå, Sen skildes de åt.

Fredmans N° 41. Epistell till Fader Mowitz

Hwarutinnan, han liknar honom wid ett Skiepp.

1. W.

Kårs utan Plos, du ser ut din Canaille,
Som et ranssitt Skiepp, på böljan, utan flagg, Sin
Utan Compass och på brusande Swalge,
Strandad, plundrad, full med Fattigdom och Elegg;
Stråkan lätt si, car maston Skiepnett förer,
Skiortan blir seglet, Wimpelmattrasspan, åv,
Klippor och Skiär, Sandbankar, här och där. — Da Capo.

2. W.

Lik en Chebeque, som i Wågen Arbetar,
Drifwes af och an, men stundom, giör en Loff, Sin
Och, som i tusende Winckar opletar,
Ny förfriskning Kiärl och tunnor, Kap och Reff.
Dag äv Neptun, som i wåg ock Seglen röres,

Och denna Lillians Krog är Hamnen jag tror,
Och Krögar Mor
Hon är Hwalfisken, Bror. Da Capo.

J. W.

Lustigt Plaisir, jag vara med dig Skämtar,
Här har du ditt Glas, lägg ut nu, winden blås! Fin
Sör upp din Graf, Grifte-klackan snart Klämtar,
Och din gamla Brenvins-sluta hon förgås
Bacchus, ditt Skiepp, som Reddare tilhörer,
Englarna, börja Siälen intien Slup,
Sjunck i dit Djup, tag til Valet en Sup.

Da Capo.

Fredmans 42 Epistell angående Fader Mowitz, Öfwerfart till Diur-gården och angående den dyggdiga Susanna.

Was ist das? Se rum wid Roddartrappan, unman, Bierfielare, Skoputsare, Tullsnokar och Matroser. Hurra! lägg sillskiärten på Ohlsaman; Trumph i Bolet. tio käring, Swafwelsticker här 6 knippor för, en witten, trumph i bolet, 8 styfwer håller jag, Courage du gamla Granadeur, wänd opp och ner på bolsfoten, Kullerbytta med Madame i Soulett, Citronerna på Duken, Spinrocken på taxett och Holländaren, Twättershor och peå kistan, ur weägen kohlgubbar, smiolekkiärin-gar, giör inte af med Nytänningen, med sudna kring-lorna.

Lorna kring halsen, Ditåv och jup mig till. Släpp fram Mo-
witz med Baß-violen, mak åt er Sillpackare, Bagar-Poikar, Nyr-
Bergare, Inråddare och Fogellfängare, stig unnan herr Upp-
sÿrnings-man eller Nersÿrnings-man elller hwad du ähr för en
Brehuggare, hielp opp blinda gubben med Lÿran, Snuffes lagom,
slån på truten, släpp fram den guldsmidda Hern med Biörnarna
som dansa polsca, si tåcken Amsaje, Susanna! med en Mackatta
på Axeln, och en säckpipa i munn, trumla Trumslagare,
Arlequin Dansar ok slår beret i weddret, frisk opp geÿsar,
Botten ur tunnan, trumf i bolet, ta fast tinfwen, Grefwens
Laquei sätter 8 styfwer i potten, 8 styfwer för Jungfrun,
2 styfwer för Susanna, triumph i klofwer; Hurra där
kommer Mowitz, 8 ork 8 giör mig 16. 4 till så har jag

17. mera Klöfwer. 6 öch 6 är tolf. ätt du opp hierter Fru,
ja du har wunnit, Kors hur du ser ut Mowitz! nog kiänner
jag igen Perruquen, han har lånt Jacoflickarens perruque,
som bor mitt emot Wißmar i Kohlmätar gränd, lustigt
Bas-violen på Ryggen, tulpan på hatten, Walthornet un-
der armen och Bouteillen i ficken; stig i båten Swad
säger den der Guldsmidda Appel tyskren med marckattan
på Axeln, le Diable il porte son Violon, oui par dessus
l'epaule comme les Suisses portent la halebarde, nu tar
han till Walthornet f. prut, prut, prut, prut f. ach tu
tummer Kaffell, er versteht sich auf den Musique,
wie eine Kuh auf den mittag, — Mowitz Pruter!
wols du was Kirschen haben, — stig ner i båten Susanna,

Ackta kiött korgen, honna ner lilla Sjöster med klippings
handskarna. och Fiskkasen, hwar har hon warit!— bårta
och manglat, håll ut, håll ut, håll ut,—; hwart bär det?
till Hwarfwet,? Le diable oh que non,— dit justement
hwor jak peger, hwor den lille mensch then Soldat med
gula posterna sitter i packen och peställer, non, non,
non, non, ce n'est pas ricktig naâ diurgåln oui, diur-
gåln, tit oui, oui, oui, per diefla besitta, mäster Nilses,
gantz richtig, hutta ut Krogarn på brjggan, där står han
och Skäller på Musiquanten,— ah il a peur— d'être battû,
fripon, Canaille, hunschwett, Canaille, mäster Nilses
oui— que Diable t'emporte, hur hänger det ihop? excusiren
mich das ist alles Lappevei, er sagt nur der kläger das er

Öfftmals seine bezahlung gefordert, und das es der andere
nicht geachtet hat, Sondern ihm allezeit mitt Smäh-worten
begegnet ist, huora stöt i Walthornet, Susanna siunger, wä-
dorna Spela och böjorna gunga, Skiut ut. —

Walthorn .I.I.I Stolta Stad!

.I.I.I Dagnu Glad,

Förglömmer ditt präl

Ditt buller, laom och Skräl,

Dina Slott och Torn;

Mowitz blås dit horn

Walthorn .I.I.I.I.I.I

Böjan Står .I.I.I

Båten går .I.I.I

Hwad skutor och Jagter! Spanie, Farvatn stå,

Segell stinn. I. I. I

Gå snart in

I Cadix eller Dublin. I. I. I

Malla will du ha nötter? gå inte så nära Biörnarna,

Stilla, Nymphen sjunger och Zephiren följer hennes

Stämma.

I. I. I Klang och Skott

. I. I. I Kungens Slott,

Mot Skiöldarna högs,

Och ögat ömt förnögs,

I en åldrig Dal

Syns en Ofsenal

Walthorn. I. I. I. I

På en mur. l. l. l

Syns en Kur. l. l. l

Med flugger och flaggor, mord gewäkr och Lur

Från dess wall. l. l. l

Dån och knall. l. l. l

I bergen återskall.

Walthorn. l. l. l. l

Wågorna glänsa och glittra, de swalkande ilningar förnöja, kostar det på Mowitz? Jutåv — men si wid stranden snedt öfwer, si hwad blå, gula och gröna bilder, som timra i skuggan af denopp och ner wända mörka bruna kiohlen, hamrarna knacka så lätt; märker du åt höger en Prekisk Tämpell bjeggnad

på en höjd och nedan i wattubrynet, Si hwad för en skog
af gungande master med fladdrande wimplar, Sorlen bed=
dar, klockorna klämta, Trummorna dundra Fahnorna —
fläckta, Pikarna glimma, Klockspelarn drillar och kläm=
tar — korcken ur boutellien, Mowitz kastar hatten och
Perugeen i bölsorna och dricker hela wärldens skål,
Klang i hornen, hwila på Årorna, swing Susanna.

I.I.I. Hwad jag ser!

I.I.I Alla lev,

Schlhatten i hand

Med Rosenröda band,

Bröst bouquette, gröna blan.

Nopkins kiokt, Favbolan,

Waldhorn, I.I.I.I

Skön och känd. I. I. I

Snörd och spänd. I. I. I

Hon hoppa ur båten med en kullrig länd.

Kiära du . I. I. I

Jag ref nu . I. I. I

Mitt Förklä mitt i tu

Waldhorn . I. I. I. I

. I. I. I Raillerie

. I. I. I Lätt mig bli

Jag skull bara gå,

Till Slagtar huset nå.

Och nu sitter jag här,

Det i Hiertat mig skär.

Waldhorn . I. I. I. I

Inman Kort .l.l.l

Wår Transport .l.l.l

Är framme, sitt stilla, tag min Ros ej bort

Förr Monsieu .l.l.l

Skall jag Mö .l.l.l

Då dessa bötjer dö" .

Waldhorn .l.l.l.l .

Fredmans 43 Epistell till lilla Lotta i rikoret och enkannerligen till wåra Hus-Jungfrur om något, som Paserat.

1. W.

Si Fähllstubben,

Mowitz si Stubben,

Spielmar ur Stubben

Brännsle och wed.

Slår yxan ned,

Drar mundpå Sned,

Och klår sig om Snäggen så wred.

2. W.

Pipan han rökes,

Flaskan försöker
Rygg bestett kröker,
Och hugger ett hugg,
Gör kihl och plugg,
Sen full i miugg,
Fan hoftar och snyr ur en glugg.

J. W.

Månen hon Bläncker,
Rimfrosten stäncker!
Stiernan sig säncker,
Men skeljarna gå,
Kyrktornen stå,
Helt silfwer grå.

Det Dagas hör Klockorna slå.

4. w.

Klåckan slår åtta,
Upp lilla Lotta,
Tyr-ung och Påtta
Sxura, och Slång,
Stång dörren, stång,
Bred upp din säng,
Och kiorteln på rona nu häng.

5. w.

Snöra dig Flicka,
Gäspa och hicka,
Natt-ståndi dricka,

Nu Sprutar i Hand,
Drick litett grand,
Skölj gom och tand,
Och klå dig på låret i bland,

6. W.

Lif-Stycket Snöra,
Klå dig på Öhra,
Börja nu giöra,
Med naglarna mord,
Smäll på hwart bord,
Läs några ord,
Bestorma Sen Himmel och Jord,

7. W.

Gråt och begrunda,

Skratta och blunda,
Sen Sammalunda,
Gråt åter ömt;
Om hwad du drömt,
Hwad hiertat glömt,
Sist skratta åt den, dig har glömt.

B. W.

Tåfflorna rinna,
Börja sen trinna,
Med Nyckelknipna,
Med Skwaller och larm;
Med flåttig Arm,
Med öppen barm,
Högt swällande, brusig och warm.

# #

9. W.

Lotta hon löper,
Krånglar och niöper,
Skummar och stöper,
Lius-slått och lius;
Alt går burdus,
Nu katt och Mus,
Kring wältwa båd diskar och krus.

10. W.

Ögonen hota,
Läpparna knota;
Hiertat till fota,
Faller en hwar,
Märck kiärlek Svar,
Hans Tron fyns klar;
I Spisen ett Lampell han har.

H H

11. W.

Mowitz den Sällen,
Frampå Spis hällen,
Tusend tillfällen,
Kiärleken giev,
Opp Gupp och nev,
Gupp gupp än nev,
Ställ Kicks-dörrn på glänt, a Mowitz lev.

12. W.

Kiortlen är Struken,
Struken hals duken,
Förklät på buken,
Strukit och Grant,
Gullsnets Galant,
Flors-Engrageant,
Och kläde Kring hufvu charmant.

13. W.

Acta nu Vioten,
Stör ej Vioten;
Runka ej Stoten,
Häfvskapet hör,
Alt hwad dugiér,
Hörs innan för,
Ej Mowitt jag swimmar jag dör.

14. W.

Nu är jag lagder,
Stå ej förfagder,
Wis dina bragder,
Dyrcka den Macht;
Som Paphos pragt.

Då Spisen lagt,
Som mig i ditt Skiöte nu bragt.

15. W.

Si denna Barmen,
Håsar i barmen,
Kärlecks-Allarmen,
Dess blixt och rewolt,
Jag älskar bält,
Var Mowitz stålt,
Min Engell, min Herde nå hålt.!

16. W.

Mowitz den Dåhren,
Så kurfurigi håren,

Med förkled för låren,
Si täcken Man,
När Freÿa bran,
Så gäspar han
Och lämnar sin skiörd åt en an.

17. W.

Grytvingen flamtar,
Stekspettet skramlar,
Stekwändarn ramlar,
Och Lotta wär wän
Slog kiöks:dörrn igen
Hwad skiedde då sen?
Jo Mowitz hon sparka i än.

Fredmans 44 Epistell. Till Ulla Winblad Skrifwen wid ett ömt tillfälle.

Elegie.

Wärm mer Öhl och Bröd,
Län Madame Wingmarcks Kamna,
Lägg Kummin i Susanna,
Wärm wär Stora Koppar-Panna
Hende Rod. Fin.

Fort bädda en säng,
Med Swandun, Silkes-täcken,
Geswindt, präcist, på Fläcken,
Wagga, bröja och Stickbäcken, skaffa i stäng,
Förrarra stäng!

Fåll Gardinerna helt sagta,
Astrild kom din Nymph upwagta,
Kom och hennes glants betracka,
Hennes känslor wänta önst ditt understöd.

Da Capo. —— —— ——

L. W.

Renst Win, miolck och mjöd,
Mer Chlostrawasla rära:
Mer Socker, Ingefära,
Alt hwad Siönt hon will begära,
Latta dess nöd. Fin.

Siung Nymphen, en Sång,
Dess hiärta ängsligt brinner.

Det Blod der inne rinner,
Snart en liuflig Swalka finner
Delar sitt Språng,
Snönhet hwid twång
Tusend' Dödar kring dig stimma,
Ända till din kärleks timma
Måste du en Död förnimma,
Masken dölgd i Blommans bäder
Blommans Död.

Da Capo.

Fredmans 45 Epistell angående Bergen, som Förskref sig till Fan.

1. W.

Fan i Fauteuljerna, Stolarna kulra,
Hej bullra i Dörrarna bullra,
Spiälcka Violerna, bullra med Stolarna,
Satan är kommen på baln,
Franzis Kring Skänken,
Triumph är du galn,
Ankarn på bäncken,
Och tom står Pocaln,
Bergen han gäser,
Han Spritter och läser,
Ner i Hiällar Swaln,

# #

Trio

Ack! ich pin ein eländ Sinder
Mitt Contracht till ente kär,
Herts ein mahl jack mick verpinder
Noch tri Åhr,
Dag schall alle Flicker kräncke,
På Schpelhusen ware flinck,
Alltvig på min huschtrudencke,
På Catrinck.
Schent Viotin schstämme,
Pringt mir pleck och penne,
Freijlich her jachtig nu till,
Tu Fan wid ferschte winck.

2. W.

Skijnda dig Lotta och wägegarna faija,

Rör sättren din gamla Galeja,
Fenstren på Hakarna,
Lius uti Stakarna,
Luckorna skruswa och stäng,
Skumpa Canaille
Rör Fötterna sträng,
Rosslig i Swalge,
Nä Snyt dig och Stäng,
Damma och Sopa,
Och Mowitt nu vopa,
Att hwiska Skrut och Sträng.

Trio.

Med mitt rete pilot jack Schrifwer,
Tig nu thetta reverfal,

Det jag mächtig eſwergifwer,
Gantz fatal,
Det jach will ej ware richter;
Sälten utj kircken gå,
Troget fille mine pligter,
Kluncke på,
Klämme alle Krämper,
Stockholm then Nevemper,

Manu meo proprio.

Pa° Krogen Rosenthal.

Fredmans 46 Epistell angående Sista Balen, på Grönalund.

I. W.

All Mowitz Waldhornet proberar,
Och Sin tuggbuss walckar i munn,
Springer kring gålfwet Funderar,
Polskan i Fyrkant Formerar. I.I.I.I.I
Städar och släss och befaller,
Eldgafflar, Skärmar och galler,
Allting ramlar nu denna stund,
Stolarna skiutas åt wäggen,
Hirts fångaren brynes på äggen,
Friskt Courage uppå Grönlund.

# # #

2. W.

.I.I Hwad står du där och bekikar,
Tar och wägger dum som en Sö; ?
Ramar och taflor och Spikar,
Kÿrktorn och siöar och wikar ?. I. I. I. I
Ja, där är wackert för ögn,
Nymphren på blackarna högn,
Höja sig och titta och glo;
Runka på hufvud så sagta,
Fälla Solfiädren betragta
Samla werldens lustar och ro.

3. W.

.I.I.I.I Titta i taket jag låfwar,
Kors hwad helgon, Solar och sken,

Hoffbro wårt öga begåfwar,
Både med Ånglar och Låfwar, ////
Goliat sielf willjog Swärja, ++++
Med röda strumpor och wärja,
Mot Kung Dawid slungar en sten,
Absalon tumlar af Öret,
Kung Ahasverus i Kiöret,
Ligger emellan Esters ben,

H. W.

//// Mowits på taflan, si märken,
Der sin nöten betade gräs,
Der ser du Noack i Arken,
Kors hur det regnar på Parken,
/// Där vider Drottningen Disa,

Dår kor Propheten Elisa,
Med en ängell bavpå sin chaise,
Glas ögon oppå din Näsa,
Där står Historien att läsa,
Om Susanna: Mowitz nu läs,

5. W.

1.1.1.1 Gapa nu Mowitz ej länger,
Lusen sprakar, Heudorna hors,
Marskalken syns med däkränger,
Handsken i handen han slänger, 1.1.1.
Struswarna gläntsa af sorger,
Nympkren med ur och Barloquer,
Putsa sig och kiortlarna rors;
Alla på Polskan nu wänta,

Folket i Dörrarna gläntar
Balen öppnas, snart han förstörs.

6. W.

I.I.I. Mowitz Walthornet nu luftar,
Och med Polska öppnar han balen,
Rätt som han börjar han slutar,
För hur han drillar och tutar, I.I.I.I.
Ögonen spända på noten.
Hwar gång han pruttar vörs Foten,
Hur han stampar, vors han är galn,
Si hwar han står i Sovtouten,
Mundstycke blänker i truten,
Och Ljus-Cronan glimmar i Saln.

7. W.

I.I. Echo mot Pelarne Swarar,

Sahlen hwälfder, proppåd och lius-
Gubbarna skumpa, som harar,
Hwar med sin Flicka sig rarar. ///
Somliga Syfstrar Galanta,
Somliga stå så mequanta,
Ropa hyfsku[illegible]! fara burdus,
Somliga stå på en sida,
Hanskarna wända och wrida;
Gubben å Morwitz bilder dem snus,

Här fattas en vers

C. W.

/// Snyft dej din tymmell Probera,
Profwa hornet, snyft dig och blås,
Nymphorna quickt sig rangera,
Prysta och nysa Spatsera ///
Wingmarkens:hustru åt hoger,

Du ckar mot Swarfwarn ja troger,
Dn med fottren liksom en gås;
Röder i Barmen, som Kåppar,
Twy" dey" din skurck ja du honpar,
Med din tumstock, kappa och kräs,

9.W.

.l.l.l Stampa med fottren tillika,
Klappa med händren, klapp, klapp, klapp,
Hand öfwer hufwud Ulrica,
Stå inte der och Prädika l.l.l.
Armanaut, kryp inunder,
Hwad är för konster och Under?
Jungfru Ulla; Hut trawar lapp,
Sök dina Jungfrur på Gatan,

Stöt i Waldhornet din Satan,
Smäll Canaillen, gen några rapp,

10. W.

.1.1.1 Wingmarck med stora Perucquen,
Går och Stäncker, friar och ber;
Nattkappan stärkter och struken,
Flägtar och Slincker på buken, 1.1.1.
Si här kan dansar så krumpen,
Böxorna långt ner på gumpen,
Hand i sidan, sutigt manér.
Hatten på hufwud med glitter
Bakfram på Wingmarck den sitter,
Gubben hostar, sjunger och ler.

#.

11. 2:o.

. I. I. I. Stampa Canailler nå stampa,
Håll i ringen håll bara i
Trampa och stampa och Trampa,
Stöt inte Krona och lampa, I. I. I. I.
Släpp Swarfwaren in, wrid i ringen,
Mästare kom in i ringen.
Stöt i hornet, blås Symphonie:
Armarna kasta på ryggen
Twy den der Swarfwarn den styggen,
Stöt i hornet, Bergström slå i.

12. W.

. I. I. I Folket nu Farstun inspärrar,
Släpp in krögarn, krögarn wår wänn;
Sig detta Öhl ej förwärrar,

Skåhl mina gunstiga herrar, l.l.l.l
Hurra ståå hiette mot Skåtten,
Kiärlekens Skeåhl, drick i botten,
Swartswarns Skål, vom — dansa ja men,
Ut genom Sal'n i Förmaket,
Dammett det står opp i taket,
Håll ut ringen, wänd om igen,

13. w.

l.l.l.l Hand öfwer hufwud nå börja,
Alla börja friskt på en gång;
Mowitk skall allting besörja,
Walthornet feck litet smörja l.l.l.l.
Knacka med klackarna flickor,
Twij edra dumma Boricquor,

Sicken Åsna med Roberong,
Bröstlapp och Flor och Cornetter,
Platt ner i barmen och slätet,
Med Mustacher julbent och lång.

14. W.

.l.l.l.l Hon är min Fästmö Carnaille,
Å hon Åsna? ja å hon så,
Rundstycke, Slant och Medallie,
Klang, jag nu wågar Batallie, .l.l.l.l
All ting för henne jag wågar,
Dej din Carnaille jag Sågar,
Mitt i tu, lätt Fleuterna gå,
Hirtsfängaren bländer på buken,
Släng utom fönstret Perrequen,

Christian Wingmark deij ska wi slå.

15. W.

Hör huw med fötven han skrapar,
Och paderar om sin rumpa
Swarfwarens rierska hon gapar
Bleknar, och nigер och vapar, ////
Krogeon tar Swarfwarn i lufwen,
Flintskallig, blodig och klufwen,
Blir han höflig, tålig och miuk.
Fackorna släckas i glantsen,
Gumman får miss=fall i Dansen,
Mowitz gråter, Snyr och blir siuk.

16. W.

Håll uti ringen Malena,

Lätt dem fritt byggningen stena,
Hurra lustigt hållom god mine,
Bergströmskan hoppar allena,
Skena till Hälweti, skena,
Slå i glasen mer hoglands win,
Kårs täcke slängmåhl din Satan,
Nattygge — bläste åt Satan,
Aj, en Kalt står der, wid Gardin,
Sluta med Lolskan war tyster,
Paltaona, ! aj kiära Syster,
Täcka Baler gjör wår Ruine.

Fredmans 47, Epistel angående,

Sin Skiöna och hennes obeständighet.

1. W.

Bröderna jäva wäl wilse ibland,
Om Glasena men ej om krogen;
Alla de hitta till Djufwornas Land,
Drick Bröder, drick lika grand.
Hör hur de stulta och skrapa i Sand,
Tumla på dörrar och bulta med knogen,
Ragla och tumla med stopet i hand,
Och bläda om tunga och tand.
Fader Morick, slå i, slå i,
Min Flicka har glömt mig, jag dör trogen,
Natt och dag jämt i Fylleri,

Skall all min sorg, gå förbi.

L. W.

Bröderna grela om Bricor och kast,
Wid Ohlbägaen jämt demonstrera,
Somliga dricka ett quarter i hast,
Och draga klingorna kwast;
Tärningen trillar och brickan står fast,
Gubbarna slamra och stält discurrera,
Än om ett Kyrkotorn och än om en quast,
Men Kypaen han swär, som en Bast,
Ha ja = ja ja det är sa ja,
Slå eld på min pipa, ge mej mera,
Flickans snåhl uti tankarna,
Fast hon har rostat mig bra.

-

3. W.

Ja, jag har gedt henne Snäncker och gull,
Så Barnhuset Sneffa jag barnet,
Barnet det dog, med Calas på dess mull,
Jag Sön dödgräfwaren full,
Ofta har Paltarna gådt på patroulle,
Jag har då friat det lidliga Snarnet,
Wägat för henne bäd' ryggbast och hull,
Och slagit de hieltarna kull;
Men min Anna Greta, men,!
Min Siäl lik en fågel in i Garnet,
Som will ut, till sin frihet igen,
Och har knapt döden till wän,

4. W.

Slå i åt mej, kanskie Swedan föregår,

Af Saffternas liufliga fyra;
Tåran rinna på Näsan, gutår,
Men hiertat bättre nu mår,
Knapt har jag lefwat i femtio år;
Dock kan jag tryggt för er alla bedyra,
Att sådant Finkell, som jag fått i går,
Är kostligt mot kärlekens Sår.
Dryp en droppa eller twå,
Och häll dem på hiertat häll man fyra,
Swedan skall Ia mej Satan förgå,
Tag blott en Sup åfwan på.

5. W.

Aj, när jag täncker uppå hennes hy,
Och Ögonens brinnande leker,

Tyckes mig af Bängsan, jag bara will sny,
Och från Boutellierna fly;
Bröstet det liknar en Swäfwande Sky;
Froja mig lockar och Fröja mig nekar,
Händerna fängslas, mig Ögonen bry,
Ack! Himmel min sorg blir nu ny,
Men min Anna Greta nog;
Nog wet du nog, på den hwem jag nekar,
Fan i dej så du mig bedrog,
Slå Kyparе i, det är nog.

Fredmans 48 Epistell, till,

Movitz, då elden war lås i hans Quarter.

1. V.

Acxwad för en usel Koija,
Spräckta rutor brutna lås,
Tuppen gal en stråf Håboija,
Hörs i gränd, der trummar slås,
Wärda? Wärda? larm på gatan,
Blås i tornet Jeppe blås,
Som en Gås,
Kacklar den Satan,
Klåckan klämtar, watten fås,

2. V.

Nicklas:torn, som röda Gulle,

Bläncker i den mörka natt;
Pö ett gräs tak mot en skulle;
Rifs två kiärngar om sin skatt,
Uv en sönderslagen ruta,
Tittar fram en Gulbrun Katt,
Straxt besatt,
Hundarna tiuta,
Lamm och bullar gråt och skratt,

3. W.

Pumpen gnäller, skorsten sprakar,
Hästen gnäggar wid sin tom;
Porten gungar, sprutan brakar,
Böljan fräser i Norrström,
Manskap swänges i Diwisioner,

Skyldra Marsch, uto Hasvan tom,
Stål och giom,
Marche i Plutones,
Stor de skiönas midnats Drom,

4. W.

Skåden nu Kåhlmätar-gråunden,
Smal och smutsig, fyld med grus;
Rödstu taket fyns wid änden,
Sen blått krog och Jungfru hus,
Ur et bugnat fönster-galler,
Syns en Nymph med skin-Carpus,
Stratt burdus,
Slags mähl och skwaller,
Nakna hiessor, toma Krus, —,

5. W.

Mot en wägg med Swarmar tryckta,
Stå'r en Kärra, fyld med dranck,
Der, en Sönderslagen lyckta,
Ryker en utbrunnen Lanck,
Men i wänsten på sitt öra,
Hwilar en gesäll helt panck,
Full med stanck,
Hwadsha wi göra,
Slår den satan mot et planck.

6. W.

Wers. bland dessa Sodoms murar,
Är det swårt att hitta wägg,
Mörcka hwalf och heta skurar,
Ögat twillar på alt sätt,

Här bor Mowitz, vors hwad buller,
Brandsignal och Bajonette,
Minuette,
Tjyfwar, Patrouller,
Jungfru röster Clarionette,

7. w.

Där hans Port, där snylten hänger,
Skål min bror ej hiertans grund;
Löjet sig så mildt framtränger,
Ur en blek och gulrad mund,
Gubben Mowitz ler och nickar;
Men från Charons mörcka sund,
Dödens blund,
I dina blickar,

Bådar snart din sista stund,

8. W.

Swratta Moritz, blif ej sinker,
Märck bland pixar och gewähr,
Themis mantlar och Perugquer,
Sjöns i rönsten här och där,
Gull galon i röda flammar,
Ryder lydnad och beswär,
Drick förtär,
Klingom tillsammar,
En bit tuggbuss ätt dig swär.

9. W.

Wräk på nacken Rew-vörter,
Eld i skrufwen, röd och warm,

Tag den stora läder Stolen,
Ackta dyna, fot och kaum
Fleuten, lyran och Basongen,
Häng dem framman för din baum,
Lustigt laum,
Glöm ej hoftången,
Stick Walthornet på din arm,

10. W.

En Eneas lik wid Troija
Mowitz utur porten går:
Clajonette, viol, hoboija,
Alt i linjen lega står,
Elden fladdrar i perucquen,
Sprutan heur i nacken får,
Slangen flår,

Mowitz nä buken,
Watt net sniöljer ben och lår.

11. W.

Jordens Pudar all Ev lyckas,
Är ett stoft, ett glitter grus;
Fettigdomm wid sin kyckas,
Lämnar lätt sitt trånga hus,
Mowitz går till nästa krogen,
Bärjar der förnögd ett rus,
Tar ett rus,
Tappar och trogen,
Dansar wid ett Sexörs lius.

Fredmans 49. Epistell, Hwarutinnan Afmålas Ulla Winblads, hemresa från Hässingen, I mälaren, om en Sommar-morgon 1769.

1. W.

Solen glimmar, blanck och trind,
Wattnet likt en Spegel,
Småningom upblåser wind
I de fallna Segell,
Simpeln, Strächs; men med sin år,
Olle på en Hörwälm står,
Cherstin ur Cajutan går,
Skiuter lås och Regel.

# # #

2. W.

Stålet gnistrar, pipan tänds,
Olle klår sitt öra
Roret wrides, Skutan wänds;
Gubben har å giöra;
Under skarpa Ögnabryn,
Grinar han mot Soln i skyn;
Cherstin Gubbens hierte gryn,
Skall nu Seglen föra.

3. W.

Seglen fladdra, Skutan går,
Dercker tar sin lyra,
Lyran brummar, Bölgan slår;
Alt med wäld och yra,

Sxutan knarckar, bräckelig, gles

Wimplens flägt i toppen ses,
Tuppen gol och Cherstin ses.
Nu slog klockan fyra,

4. W.

Mowitz stöt åt dem i luon:

Som på Sxutan fara,

Olle duhwad rostar Fiuon?

Lyssna hwad de swara,

Hör hwar' ä' ni hemma? Ni!?

Ifrån Lofon komma wi,

Med grönsaker sillevi,

Miölck och äpplen klara.

5. W.

Sicken Dulle! skymtar fram,

Marjo åren lyftar,
Med sit Löfbrott, miölk och Lamm,
Hon till tullen lyfftar;
Har i vnå en byttа smör,
Viörs-bärs-korg en framman för,
Marjo nu sin låffång giör,
Snyter sig och snyfftar,

6.

Ulla winblad skratta sjung,
Spritt wid Solens strålar,
Gäspa ej, lös op din pung,
Tag båd, band och nålar,
Fästa din salopp igen,
Nös du? Profit lilla wän,

Si där ser du Hälsingen,
Grona trän och Dalar,

I. W.

Ulla! Fästman på dig ser,
Vem min Norström lilla,
Sätt dej brewid mej, sitt ner,
Fritt din bränad stilla;
Wi ha alla lika rang,
Lustigt hör Basunens klang,
Frosit och Contentement,
Dyrbar egna-willa,

E. W.

Kon i Wasen skyl sin kropp;

Snärd i wåta tågen,
Bruna Oxen kastar opp,
Himmesblåa wågen,
Ängen står i härlighet
Valfwen dansar yr och fet,
Hästen tumlar stålt och het,
Swinet går i Rågen.

9. W.

Wid ett träd uppå en slätt,
Syns en Skytt förbida,
Dagens gryning klar och lätt,
Foglens sång och quida;
Bakom trädets tiocka stamm,

Bösan fyns och skymtar framm,
Hunden trogen, som ett lamm,
Står wid Skyttens sida.

10. W.

Morgon supen Mowitz går,
Lufligt böljan swallar,
Ser du Ekensberg, gu tår?
Hör hur Folnet trallar,
Där framsätter en sin fot,
Klotet Riäglorna slår mot,
Hör du dunsen af hans klot.
Uti Bergen knallar.

# # #

11. W.

I en lofsal kring et stop,
Några Bussar sprattla,
Rena Triumph och allihop,
Uti Stonet satta,
Somliga med sträckta Ben,
Sofwa godt och snarka ren,
Hwila hufwu på en sten
Ell= en Blomster matta.

12. W.

På den klippan här wid strand,
Sielf Chinesen prålar;
Bildar af en näfwa sand,
Skönsta blomster=skålar,
Uti Leret brännes in,

En Apelles Penfel fin,
Ulla Winblad min Couſin,
Ser du hur jag målar?

13. W.

Säg du nu Marieberg,
Så ſi längre neder,
Med en gul och blekrad färg,
Sig ett fiäll utbreder,
Fenstren glittra kiänna ni,
Ej Salpetter=ſiuderi?
En gång Ulla ——— rallieri,
Palten dit dig leder.

14. W.

Fällom lodet på wårt diup,

Jäspra ej och nicka,
Sof ej — öppna flaskan sup,
Bjud Mamsällen dricka,
Vakna Morwitt ser du ej,
Latzari Palats, jo nej!
Akta näsan du på dej,
För war wacker flicka,

15. W.

Tornens Spetzar blända ren,
Rors och Tuppar Glimma,
Morgonrådnans klara Jeen,
Sjöns i wattnet strimma,
Barnet leker gladt wid strand
Samlar stenar i sin hand,

Slungar stenen dit i bland,
Där, som Gässen simma.

16. W.

Lösa tågen, seglen fäll,
Ren sjöns skimmer-viken,
Med des roijor och Castell,
Branta berg och diken,
Under små kolsvarta tak,
Knäller: pumpar eld och brak.
Hästen sträcker foten spak,
Gräggar, rädd för pisken.

17. W.

Med sitt klapptråd ut wid strand,

Pigan står så kåter,
Knÿter till sitt förkläds band,
Och sin barm upplåter,
Barbent hon på brÿggan står,
Räknar slagen klockan slår,
Flitigt seÿ på låret klår,
Swettig, sur och wåter.

18. W.

Allstäds godt men hemma bäst;
Sagta lätt oss uma,
Wattu-niöran med sin häst,
Hwälfwa kring sin tumma,
Kiärlet glittrar, hiulet går,

Sprundet sprutar, hästen slår,
Om den pragt för ögat står,
Sjungen i, som runna,

19. W.

Peppe tutar, Trumman går,
Bönc-klockan klämtar
Sotarn swart i skorsten står,
Hwisslar, lev och skämtar,
Bagarn sina korgar kiör,
Smeden ren sin slägga vör,
Ren båd kneckt och Granadeur,
Wid Gäwäret klämtar.

# # #

20. W.

Snÿndom dit, wår hÿdda fins,
Giömmom not och flöte;
Stöt uti Basun och mins,
Detta glada möte,
Farwäl, Jergen, Truls och Hans,
Farwäl, flickor, Spel och Dans,
Ulla tog sin Mÿrte=Krantz,
Til Neptuni sköte.

21. W.

Norström stälper sin Peruque,
Af sin röda Skalla,
Och min Ulla blek och sjuk,

Lätt sin riortell falla;
Kleef så bredbent i Paulun,
Mowitz efter med Besun,
Maxa åt dej, Norström—frun,
Hör ju till oss alla.

Fredmans 50 Epistell, Om dess Sista Ögnakast på Ulla Winblad, wid hennes återfart från Djurgården.

1. W.

Phoebus förnÿar,
De gÿldene Skÿar,
I Städer och Byar,
Bestrålar wår Sÿn.
Häststarne bläncka,
I Wattnet sig säncka,
De stampa och stäncka,
Och gnägga till Snÿn. Sin
Åsnan bullrar,

På Molnens kullrar,
Diana ren, knallar,
Bland Ekar och Tallar,
Dër blixtrett liungar,
Sielf Jupitter gungar,
Bland Gudar och kungar,
D' Wattu brÿn. Da capo.

Hästarne lÿfta Swantzar
Med Fläcktande mahn;
Sielf Neptun dansar, 1-1-1
Med geffeln kring Ocean.
Hieltarne fälla Lantzar
Sin pipa tar Pan;

Då wiärlens-barn,
Syns med bloss och krantzar,
Båd' Engel och båd' Movian,
Bölgorna glittra, gunga,
Tritonerna blåsa sjunga.
Walth. f. Ulla Winblad,
Walth. f. Ulla Winblad,
Wiärlen dig ofwerwan;
Mars sielf med Gull-galoner,
Stöf blodig och gran,
Och uti bergena tänds Canoner,
Af hwar en Neptuni man,
Gastar och Cupidoner,

Omfamna hwarann
Men Ulfa fjäns, Skrålar Postillioner
uuuuuuu Wachtore.

2. W.

Skieps klockan Skurrar;
Man pumpar och Surrar;
Si Holländarn hurrar,
Med hatten i hand. Fin,
Engelsman Skiuter,
hwart knall fler Minuter,
Ett Echo utgiuter,
Bland bergen wid strand. Fin
Si på stäten,

Si Ulla i Båten,
Dig Böljorna skaka.
Från Paphos tillbaka,
Gupp gupp, min Gröja.
Jag skådar din sköja;
Din Himels blå dröja,
Med röda band, Da capo.

Hurra håll Flaskan luta,
Kring swinga din hatt.
Och Mowitz tuta .l.l.l.l.l Walth.
Wid Gästarnas Jord och skratt.
Hör, från en gammal skuta,
Det blixtra så matt,

Är du, besatt;
Wackta dej" di sinnta,
Hurra hwad di sjunga gladt,
Solen i ögat sticker,
Blås Mowitz när Friedman dricker,
Walth: HHH. Ulla Winblad,
walth: HHH Ulla Winblad,
Hurra, Hurra, Hurra,
Neptun! Min Nymph galanter,
Befalt Böljorna,
I dag från Djurgåns förstörda kanter,
Dig lyfta och ställa dra,
Fäll dina Engrageanter,

Seloppen nu tee,
Farwäl min Lympk Bläsen Musicanter,

Slut på. Andra. delen.

FREDMANS
EPISTLAR

Riks-Bibliotheket.
Handskriftsafd.